

NOVO RUHO ZA HOLBURNE MUZEJ U BATHU

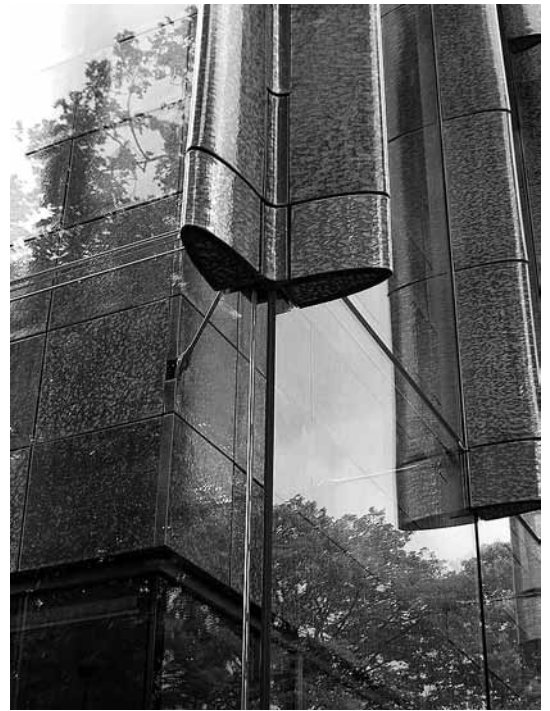
FLORA TURNER-VUČETIĆ □ London

sl.1. Holburne muzej u Bathu, Velika Britanija

sl.2. Arhitekt Eric Parry ispred novoga dograđenog dijela Holburne muzeja

sl.3. Keramička i staklena oplata

U nizu obnova muzeja u Velikoj Britaniji jedan od najzanimljivijih projekata koji je dovršen u svibnju ove godine jest dogradnja Holburne muzeja u Bathu, gradu koji se nalazi na UNESCO-ovom popisu svjetske baštine. S obzirom na status zaštićenoga grada, svaki se zahvat u njegovu arhitekturu i urbanizam vrlo pažljivo analizira i prolazi niz provjera do konačnog odobrenja projekta. Usto, zgrada Holburne muzeja, u stilu klasicizma 18. st., pod posebnom je zaštitom *English Heritagea* kao objekt prve kategorije.

Sir Reginald Blomfield dovršio je 1916. adaptaciju nekadašnjeg hotela za zbirku Sir Williama Holburnea, koja je iste godine otvorena za javnost. Ta je zbirka još uvijek nukleus prvoga javnog muzeja u Bathu, ali je s vremenom obogaćena s oko dvije tisuće izložaka, među kojima su djela slavnih britanskih slikara, npr. Turnera, Stubbsa i Gainsborougha.

Cilj najnovije obnove i dogradnje bio je omogućiti izlaganje cjelokupne zbirke u suvremenijemu i zanimljivijem postavu, dodati nove sadržaje kao što su

restoran i prostori za sve aktivnosti muzeja, uključujući galerije za povremene izložbe. Zatim, bitno je bilo povezati zgradu s prostorom vrta i, u nastavku, s parkom iz 18. st. koji se prostire u pozadini Muzeja.

Na natječaj koji je raspisan 2002. g. odazvalo se više od 60 arhitektonskih tvrtki, a projekt je dobio arhitekt Eric Parry i njegova tvrtka *Eric Parry Architects*, osnovana 1983. g. Eric Parry vrlo je cijenjeni britanski arhitekt, profesor na sveučilištima Cambridge i Harvard te na Institutu za tehnologiju u Tokyju. Član je Kraljevske umjetničke akademije.

Arhitekt je imao priličnu slobodu pri adaptaciji unutrašnjosti zgrade jer je ostalo vrlo malo od originalnog enterijera, s obzirom na to da je zgrada više puta pregrađivana. Najveći je zahvat bio premještanje glavnog stubišta kako bi se otvorio prostor za izravnu vizuru od mosta slavnoga klasicističkog arhitekta Roberta Adama do glavnog ulaza u Muzej, a zatim je kroz prostor u prizemlju posjetiteljima omogućen izravan ulaz u prozračnu dogradnju koja ih vodi do vrta.

U unutrašnjosti su stvorene različite razine, a povijesna je zbirka izložena u prostorima koji su dimenzijama primjereni stambenom enterijeru iz 18. st. Galerije za povremene izložbe i prostorije za druge sadržaje nalaze se u dogradnji koja je prislonjena uz stražnju fasadu povijesnog objekta, a prijelaz iz stare u novu zgradu vrlo je fluidan.

Većina zgrada u Bathu građena je od kamena iz obližnjeg kamenoloma, podatnoga za finu obradu

i specifične boje. Eric Parry nije htio konkurirati klasicističkim kamenim fasadama već se pri dogradnji odlučio za neobičnu kombinaciju glazirane keramike i stakla. U prvom trenutku posjetitelji su možda zapanjeni tim kontrastom materijala, ali vrlo brzo postaje jasan koncept te nove arhitekture. Galerija u kojoj su izložene slike izvana je obložena keramičkim pločama, dok su galerije u kojima su većinom predmeti primijenjene umjetnosti i skulpture smještene u prostorima u kojima

sl.4. Novi postav u starom dijelu Holburne muzeja

sl.5. Peter Blake na otvorenju izložbe kolaža *Muzej za mene (A Museum for Myself)*

sl.6. Karen Wallis, autorica izložbe, na svojoj izložbi *Drawing the Development*, na kojoj je izložila svoje crteže i skice koji ilustriraju sve faze gradnje i adaptacije Holburne muzeja

se alternativno izmjenjuju staklene ploče i keramički zid, a u prizemlju je restoran u isključivo staklenoj opni.

Konstrukcija dogradnje od nehrđajućeg je čelika, staklene su plohe u prizemlju sastavljene od tri sloja specijalnoga laminiranog stakla s niskim postotkom željeza, a obloga zidova je od keramičkih ploča debljine 50 mm. Glazura keramike je u različitim nijansama zelene, tirkizne i plave boje, koje se uklapaju u zelenilo što okružuje taj dio zgrade. Odras drveća na staklenim plohamo također pridonosi razigranosti svjetlosti i sjene te povezivanju s okolišem. Ta je dogradnja izvanredan primjer smjeloga, ali vrlo uspješnog spoja ljepote klasične arhitekture s inovativnim, suvremenim objektom građenim od sasvim različitih materijala.

Novi postav Muzeja povjeren je specijaliziranoj tvrtki muzejskih dizajnera *Metaphor*, kojima je okosnica bila životna priča kolekcionara Williama Holburnea i njegova bogata, ali raznolika zbirka skulptura, slika i predmeta primijenjene umjetnosti koju je dijelom nabavio tijekom svog *grand tour* putovanja po Europi, a kasnije na dražbama i izložbama.

Nove vitrine koje odgovaraju najsuvremenijim muzeološkim načelima nabavljene su u Belgiji, a neke od starih vitrina upotrebljavane su za prvu izložbu u novome galerijskom prostoru.

Peter Blake, majstor kolaža, napravio je svoj muzej unutar Holburne muzeja. *Muzej za mene (A Museum for Myself)* kolaž je u prostoru napravljen od samo malog broja predmeta, umjetničkih djela svojih kolega i vlastitih kreacija koje je godinama akumulirao u svom studiju. Od kutijica obloženih školjkama do oltarića za Elvise Presleya, od punjenih životinja do ostatka scenografije za snimku omotnice LP Sgt Pepper, nemoguće je nabrojiti sve varijacije predmeta i kombinacije stilova i materijala koji tvore taj mali muzej kurioziteta. Jedino što im je zajedničko jest želja Petera Blakea da ih ima u svojoj zbirci. Mogli bismo kazati da ista poveznica vrijedi i za zbirku Williama Holburnea, koja je također heterogena, ali za razliku od Blakeovih, njegovi su pojedini predmeti i umjetnine sami po sebi dragocjeni, dok većina Blakeovih eksponata izvan konteksta nema gotovo nikakvu materijalnu vrijednost. To je prva izložba u seriji o kolekcionarima i o umijeću kolekcionarstva.

Posjetitelji su na otvorenju Muzeja mogli vidjeti još jednu izložbu (*Drawing the Development*) koja donosi niz crteža i skica koje ilustriraju sve faze gradnje i adaptacije muzeja. Autorica je Karen Wallis, koja je od 2008. do otvorenja izložbe svakoga radnog dana boravila u muzeju i bilježila svaku fazu od pakiranja do gradnje, od završnih radova na fasadi do postava objekata u nove vitrine.

Primljeno: 15. lipnja 2011.

NEW DRESS FOR THE HOLBURNE MUSEUM IN BATH

In a series of museum renovations in the United Kingdom, one of the most interesting projects, which was finished in May this year, is the extension of the Holburne Museum in Bath, a city that is placed on the UNESCO WHL. Because of the status of the protected city, every operation impinging on its architecture and urban design is very carefully analysed and subjected to checks until the final approval of the project. In addition, the building of the Holburne, in the style of 18th century Classicism, is a Grade 1 listed building.

In 1916, Sir Reginald Blomfield completed the conversion of a former hotel for the collection of Sir William Holburne; it was opened to the public in the same year. This collection is still the nucleus of the first public museum in Bath, but over the course of time has been enriched with about two thousand exhibits, among which are works of famous British painters, such as Turner, Stubbs and Gainsborough.

The objective of the most recent renovation and extension has been to enable the display of the whole collection in a more contemporary and interesting set-up, to add new facilities, such as restaurant and rooms for all the activities of the museum, including galleries for occasional exhibitions. And then, it was essential to connect the building with the space of the garden and following on from that with an 18th century park that extends in the rear of the museum.